

Sygnatura akt II 1 C 54/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Braczkowska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Paulina Wiktorska

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2023 roku w Łodzi

na rozprawie

spraw z powództwa W. O.

przeciwko E. O.

- o zapłatę kwoty 11.282,94 zł (sygnatura akt II 1 C 54/21)
- o zapłatę kwoty 11.452,94 zł (poprzednia sygnatura akt II 1 C 55/21)
- o zapłatę kwoty 33.908,82 zł (poprzednia sygnatura akt II 1 C 56/21)

1. oddala wszystkie powództwa o zapłatę;
2. zasądza od W. O. na rzecz E. O. kwotę 1.817 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w postaci kosztów zastępstwa prawnego wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty (sprawa II 1 C 54/21);
3. zasądza od W. O. na rzecz E. O. kwotę 1.817 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w postaci kosztów zastępstwa prawnego wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty (poprzednia sprawa II 1 C 55/21);
4. zasądza od W. O. na rzecz E. O. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w postaci kosztów zastępstwa prawnego wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty (poprzednia sprawa II 1 C 56/21).

Sygnatura akt II 1 C 54/21

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 5 sierpnia 2021 roku (data pisma) powód W. O. - reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie radcy prawnego, wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego sporządzonego w dniu 25 listopada 2019 roku w Kancelarii Notarialnej w Ł. przed notariuszem A. B., zarejestrowanemu w Rep. A za numerem (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 26 kwietnia 2021 roku w zakresie § 8 lit. b aktu, co do obowiązku zapłaty przez W. O. na rzecz E. O. kwoty 10.000 zł. Powód wniósł również o zasądzenie na jego rzecz

od strony pozwanej zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych oraz o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Brzezinach L. Z. w sprawie Km 128/21 do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie. W zakresie podstawy faktycznej żądania pozwu, powód wskazał na fakt spełnienia świadczenia przez niego na rzecz pozwanej już przed dniem wystąpienia przez nią z wnioskiem o nadanie aktowi notarialnemu klauzuli wykonalności. Jako podstawę prawną żądania pozwu powołał się on na treść art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Przedmiotowa sprawa zawisła za sygnaturą akt II 1 C 54/21 (pozew k. 3-9, 2-8, pełnomocnictwo k. 10-11).

W pozwie z dnia 5 sierpnia 2021 roku (data pisma) powód W. O. - reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie radcy prawnego, wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego sporządzonego w dniu 25 listopada 2019 roku w Kancelarii Notarialnej w Ł. przed notariuszem A. B., zarejestrowanemu w Rep. A za numerem (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 24 sierpnia 2020 roku w zakresie § 8 lit. b aktu, co do obowiązku zapłaty przez W. O. na rzecz E. O. kwoty 30.000 zł. Powód wniósł również o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych oraz o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Brzezinach L. Z. w sprawie Km 128/21 do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie. W zakresie podstawy faktycznej żądania pozwu, powód wskazał na fakt spełnienia świadczenia przez niego na rzecz pozwanej już przed dniem wystąpienia przez nią z wnioskiem o nadanie aktowi notarialnemu klauzuli wykonalności. Jako podstawę prawną żądania pozwu powołał się on na treść art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Przedmiotowa sprawa zawisła za sygnaturą akt II 1 C 55/21 (pozew k. 49-56, 2-8, pełnomocnictwo k. 57-58).

W pozwie z dnia 5 sierpnia 2021 roku (data pisma) powód W. O. - reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie radcy prawnego, wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego sporządzonego w dniu 25 listopada 2019 roku w Kancelarii Notarialnej w Ł. przed notariuszem A. B., zarejestrowanemu w Rep. A za numerem (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 8 października 2020 roku w zakresie § 8 lit. b aktu, co do obowiązku zapłaty przez W. O. na rzecz E. O. kwoty 30.000 zł. Powód wniósł również o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych oraz o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Brzezinach L. Z. w sprawie Km 128/21 do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie. W zakresie podstawy faktycznej żądania pozwu, powód wskazał na fakt spełnienia świadczenia przez niego na rzecz pozwanej już przed dniem wystąpienia przez nią z wnioskiem o nadanie aktowi notarialnemu klauzuli wykonalności. Jako podstawę prawną żądania pozwu powołał się on na treść art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Przedmiotowa sprawa zawisła za sygnaturą akt II 1 Co 56/21 (pozew k. 97-104, pełnomocnictwo k. 105-106).

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny Sekcja Egzekucyjna z dnia 18 sierpnia 2021 roku wydanym w sprawie II 1 C 54/21 zabezpieczono powództwo złożone w przedmiotowej sprawie w ten sposób, że zawieszono postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Brzezinach L. Z. w sprawie Km 128/21 do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie (postanowienie k. 142).

Zarządzeniem z dnia 18 sierpnia 2021 roku sprawa II 1 C 55/21 została połączona ze sprawą II 1 C 54/21 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia (zarządzenie k. 93).

Zarządzeniem z dnia 18 sierpnia 2021 roku sprawa II 1 C 56/21 została połączona ze sprawą II 1 C 54/21 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia (zarządzenie k. 141).

W piśmie procesowym z dnia 18 sierpnia 2021 roku (data pisma, podłożone do akt sprawy w dniu 20 sierpnia 2021 roku) powód W. O., reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie radcy prawnego, dokonał przedmiotowej zmiany powództwa wytoczonego w sprawie II 1 C 54/21 w ten sposób, że w miejsce żądania

pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności wniósł on o zasądzenie od pozwanej E. O. na jego rzecz kwoty 11.282,94 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia następującego po dniu doręczenia pozwanej odpisu pisma procesowego do dnia zapłaty. Przedmiotowa zmiana powództwa w sprawie została uzasadniona przez pełnomocnika powoda faktem wyegzekwowania od niego przez Komornika Sądowego L. Z. całości należności na rzecz pozwanej (wierzycielki) w toku postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 128/21, co organ egzekucyjny stwierdził w treści postanowienia z dnia 9 sierpnia 2021 roku, w którym również przyznał pozwanej zwrot kosztów zastępstwa prawnego w toku egzekucji w kwocie 1.350 zł oraz ustalił koszty niezbędne do celowego prowadzenia egzekucji na kwotę 5.064,70 zł. Pełnomocnik powoda wskazał, że na dochodzoną kwotę 11.282,94 zł składają się kwota 10.000 zł objęta tytułem wykonawczym będącym przedmiotem pierwotnego żądania pozwu i wyegzekwowana od powoda w całości, kwota 270 zł tytułem części kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym Km 128/21 wyegzekwowana od powoda w tymże postępowaniu oraz kwota 1.012,94 zł tytułem części kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 128/21 wyegzekwowana od powoda w tymże postępowaniu. Pełnomocnik powoda jednocześnie wskazał, że w każdej ze spraw powód dochodzi od pozwanej zwrotu części kosztów postępowania egzekucyjnego w kwotach proporcjonalnych do wysokości kwot objętych poszczególnymi tytułami wykonawczymi domagając się zwrotu wyegzekwowanego świadczenia i naprawienia wyrządzonej mu bezprawną egzekucją szkody. Jako na podstawę prawną powództwa w zmodyfikowanej treści powód wskazał na treść art. 405 k.c. podnosząc się pozwana stała się stroną bezpodstawnie wzbogaconą (pismo procesowe z dnia 18 sierpnia 2021 roku k. 152-157).

W piśmie procesowym z dnia 18 sierpnia 2021 roku (data pisma, podłożone do akt sprawy w dniu 20 sierpnia 2021 roku) powód W. O., reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie radcy prawnego, dokonał przedmiotowej zmiany powództwa wytoczonego w sprawie II 1 C 55/21 w ten sposób, że w miejsce żądania pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności wniósł on o zasądzenie od pozwanej E. O. na jego rzecz kwoty 11.452,94 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia następującego po dniu doręczenia pozwanej odpisu pisma procesowego do dnia zapłaty. Pełnomocnik powoda wskazał, że w pierwotnie wytoczonym w sprawie II 1 C 55/21 powództwie, w petitum żądania pozwu zaistniała oczywista omyłka pisarska i kwota 30.000 zł winna zostać prawidłowo określona jako kwota 10.000 zł. Przedmiotowa zmiana powództwa w sprawie została uzasadniona przez pełnomocnika powoda faktem wyegzekwowania od niego przez Komornika Sądowego L. Z. całości należności na rzecz pozwanej (wierzycielki) w toku postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 128/21, co organ egzekucyjny stwierdził w treści postanowienia z dnia 9 sierpnia 2021 roku, w którym również przyznał pozwanej zwrot kosztów zastępstwa prawnego w toku egzekucji w kwocie 1.350 zł oraz ustalił koszty niezbędne do celowego prowadzenia egzekucji na kwotę 5.064,70 zł. Pełnomocnik powoda wskazał, że na dochodzoną kwotę 11.452,94 zł składają się kwota 10.000 zł objęta tytułem wykonawczym będącym przedmiotem pierwotnego żądania pozwu i wyegzekwowana od powoda w całości, kwota 170 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania o nadanie klauzuli wykonalności w postanowieniu z dnia 24 sierpnia 2020 roku wyegzekwowana od powoda, kwota 270 zł tytułem części kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym Km 128/21 wyegzekwowana od powoda w tymże postępowaniu oraz kwota 1.012,94 zł tytułem części kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 128/21 wyegzekwowana od powoda w tymże postępowaniu. Pełnomocnik powoda jednocześnie wskazał, że w każdej ze spraw powód dochodzi od pozwanej zwrotu części kosztów postępowania egzekucyjnego w kwotach proporcjonalnych do wysokości kwot objętych poszczególnymi tytułami wykonawczymi domagając się zwrotu wyegzekwowanego świadczenia i naprawienia wyrządzonej mu bezprawną egzekucją szkody. Jako na podstawę prawną powództwa w zmodyfikowanej treści powód wskazał na treść art. 405 k.c. podnosząc się pozwana stała się stroną bezpodstawnie wzbogaconą (pismo procesowe z dnia 18 sierpnia 2021 roku k. 163-168).

W piśmie procesowym z dnia 18 sierpnia 2021 roku (data pisma, podłożone do akt sprawy w dniu 20 sierpnia 2021 roku) powód W. O., reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie radcy prawnego, dokonał przedmiotowej zmiany powództwa wytoczonego w sprawie II 1 C 56/21 w ten sposób, że w miejsce żądania pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności wniósł on o zasądzenie od pozwanej E. O. na jego rzecz kwoty 33.908,82 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia następującego po dniu doręczenia pozwanej odpisu pisma procesowego do dnia zapłaty. Przedmiotowa zmiana powództwa w sprawie została uzasadniona przez pełnomocnika powoda faktem wyegzekwowania od niego przez Komornika Sądowego L. Z. całości należności na rzecz

pozwanej (wierzycielki) w toku postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 128/21, co organ egzekucyjny stwierdził w treści postanowienia z dnia 9 sierpnia 2021 roku, w którym również przyznał pozwanej zwrot kosztów zastępstwa prawnego w toku egzekucji w kwocie 1.350 zł oraz ustalił koszty niezbędne do celowego prowadzenia egzekucji na kwotę 5.064,70 zł. Pełnomocnik powoda wskazał, że na dochodzoną kwotę 33.908,82 zł składają się kwota 30.000 zł objęta tytułem wykonawczym będącym przedmiotem pierwotnego żądania pozwu i wyegzekwowana od powoda w całości, kwota 870 zł tytułem części kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym Km 128/21 wyegzekwowana od powoda w tymże postępowaniu oraz kwota 3.038,82 zł tytułem części kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 128/21 wyegzekwowana od powoda w tymże postępowaniu. Pełnomocnik powoda jednocześnie wskazał, że w każdej ze spraw powód dochodzi od pozwanej zwrotu części kosztów postępowania egzekucyjnego w kwotach proporcjonalnych do wysokości kwot objętych poszczególnymi tytułami wykonawczymi domagając się zwrotu wyegzekwowanego świadczenia i naprawienia wyrządzonej mu bezprawną egzekucją szkody. Jako na podstawę prawną powództwa w zmodyfikowanej treści powód wskazał na treść art. 405 k.c. podnosząc się pozwana stała się stroną bezpodstawnie wzbogaconą (pismo procesowe z dnia 18 sierpnia 2021 roku k. 174-179).

W odpowiedzi na pozew złożony w sprawie II 1 C 56/21 z dnia 4 października 2021 roku (data pisma), pozwana E. O., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana podniosła, że dokonane na jej rzecz przez powoda wpłaty: z dnia 29 stycznia 2020 roku w kwocie 100.000 zł, z dnia 18 lutego 2020 roku w kwocie 20.000 zł i z dnia 26 lutego 2020 roku w kwocie 30.000 zł, nie były wypełnieniem przez niego obowiązku przyjętego na siebie w treści § 8 lit b aktu notarialnego z dnia 25 listopada 2019 roku zarejestrowanego w Rep. A za numerem (...), a wynikały z innych rozliczeń pomiędzy małżonkami (odpowiedź na pozew w sprawie II 1 C 56/21 k. 189-193, pełnomocnictwo k. 195).

W odpowiedzi na pozew złożony w sprawie II 1 C 55/21 z dnia 4 października 2021 roku (data pisma), pozwana E. O., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana podniosła, że dokonane na jej rzecz przez powoda wpłaty: z dnia 29 stycznia 2020 roku w kwocie 100.000 zł, z dnia 18 lutego 2020 roku w kwocie 20.000 zł i z dnia 26 lutego 2020 roku w kwocie 30.000 zł, nie były wypełnieniem przez niego obowiązku przyjętego na siebie w treści § 8 lit b aktu notarialnego z dnia 25 listopada 2019 roku zarejestrowanego w Rep. A za numerem (...), a wynikały z innych rozliczeń pomiędzy małżonkami (odpowiedź na pozew w sprawie II 1 C 55/21 k. 229-233, pełnomocnictwo k. 235).

W odpowiedzi na pozew złożony w sprawie II 1 C 54/21 z dnia 4 października 2021 roku (data pisma), pozwana E. O., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana podniosła, że dokonane na jej rzecz przez powoda wpłaty: z dnia 29 stycznia 2020 roku w kwocie 100.000 zł, z dnia 18 lutego 2020 roku w kwocie 20.000 zł i z dnia 26 lutego 2020 roku w kwocie 30.000 zł, nie były wypełnieniem przez niego obowiązku przyjętego na siebie w treści § 8 lit b aktu notarialnego z dnia 25 listopada 2019 roku zarejestrowanego w Rep. A za numerem (...), a wynikały z innych rozliczeń pomiędzy małżonkami (odpowiedź na pozew w sprawie II 1 C 54/21 k. 269-273, pełnomocnictwo k. 275).

Do zamknięcia rozprawy stanowiska zajęte przez strony postępowania w sprawie nie uległy zmianie (protokół elektroniczny rozprawy z dnia 16 maja 2023 roku k. 573-574).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód i pozwana pozostawali do lipca 2020 roku w związku z małżeńskim oraz do dnia 25 listopada 2019 roku w ustroju rozdzielności majątkowej (okoliczności bezsporne). Zarówno powód jak i pozwana prowadzili odrębne działalności gospodarcze, które dotyczyły szeroko rozumianego inwestowania w nieruchomości i związany z tym rynek. Szereg działań powoda był realizowany za pośrednictwem firm należących do pozwanej E. O., jednak działalności te były zarządzane przez powoda (okoliczności bezsporne, także wiadomości e-mail k. 196-197).

W akcie notarialnym z dnia 25 listopada 2019 roku zarejestrowanym w Rep. A za numerem (...) zawartym w Kancelarii Notarialnej w Ł. przed notariuszem A. B. E. O. oraz W. O. przywrócili w ich małżeństwie ustrój wspólności majątkowej małżeńskiej, dokonali jej rozszerzenia oraz dokonali – ponownie – ustanowienia rozdzielności majątkowej. W § 7 aktu dokonali oni jednocześnie podziału ich majątku wspólnego w ten sposób, że wszystkie opisane w akcie składniki majątku wspólnego powód W. O. przejął do jego majątku osobistego jednocześnie zobowiązując się do spłaty na rzecz E. O. kwoty 930.000 zł płatnej w następujący sposób: kwota 390.000 zł została zapłacona w dniu 25 listopada 2019 roku na rachunek bankowy pozwanej, zaś pozostała kwota 540.000 zł miała zostać zapłacona w 54 ratach miesięcznych po 10.000 zł każda rata, przelewem na rachunek bankowy o numerze (...) począwszy od dnia 10 grudnia 2019 roku (§ 8 aktu pkt b) i co do tego obowiązku W. O. poddał się egzekucji na podstawie w/w aktu na podstawie art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c. W § 9 aktu W. O. zobowiązał się ponadto do pokrycia nieuregulowanych kosztów prowadzonej przez E. O. działalności gospodarczej pod nazwą (...) w zakresie zobowiązań wynikających z prowadzenia sklepu internetowego Sklep (...) oraz wydawnictwa (...), a także kosztów związanych z lokalem niemieszkalnym położonym w Ł. przy ulicy (...) w szczególności podatków, wynagrodzeń pracowników powstałych do dnia 25 stycznia 2020 roku a nadto składek zdrowotnych związanych z udziałami E. O. w Spółkach, w których była ona współnikiem do dnia 25 listopada 2019 roku oraz w zakresie wszelkich podatków związanych ze zbyciem przez nią praw i udziałów w tych spółkach (kopia aktu notarialnego k. 14-22).

W dniu 9 grudnia 2019 roku powód W. O. przystąpił do realizacji zobowiązania przyjętego na siebie w § 8 lit b aktu notarialnego z dnia 25 listopada 2019 roku. W dniu 9 grudnia 2019 roku przełał on na rachunek bankowy E. O. numer (...) kwotę 10.000 zł tytułem „akt notarialny Rep: (...)” (potwierdzenie przelewu k. 23 i inne w aktach). W dniu 9 stycznia 2020 roku przełał on na rachunek bankowy E. O. numer (...) kwotę 10.000 zł tytułem „akt notarialny Rep: (...)” (potwierdzenie przelewu k. 24 i inne w aktach). W dniu 11 lutego 2020 roku przełał on na rachunek bankowy E. O. numer (...) kwotę 10.000 zł tytułem „akt notarialny Rep: (...)” (potwierdzenie przelewu k. 26 i inne w aktach). W dniu 12 marca 2020 roku przełał on na rachunek bankowy E. O. numer (...) kwotę 10.000 zł tytułem „zgodnie z aktem notarialnym z dnia 25 listopada 2019” (potwierdzenie przelewu k. 29 i inne w aktach). W dniu 20 kwietnia 2020 roku przełał on na rachunek bankowy E. O. numer (...) kwotę 10.000 zł tytułem „zgodnie z aktem notarialnym z dnia 25 listopada 2019” (potwierdzenie przelewu k. 30 i inne w aktach). W dniu 15 maja 2020 roku przełał on na rachunek bankowy E. O. numer (...) kwotę 10.000 zł tytułem „zgodnie z aktem notarialnym z dnia 25 listopada 2019” (potwierdzenie przelewu k. 31 i inne w aktach).

W dniu 28 stycznia 2020 roku powód W. O. przełał na rachunek bankowy E. O. numer (...) kwotę 100.000 zł tytułem „zgodnie z aktem notarialnym z dnia (...) na podatek i faktury” (potwierdzenie przelewu k. 25 i inne w aktach). Przelew ten wynikał z zobowiązania przyjętego na siebie przez powoda w treści § 9 aktu (okoliczność bezsporna).

E. O. jest posiadaczką rachunku bankowego numer (...) w związku z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą pod nazwą (...) (zeznania pozwanej w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 15 listopada 2022 roku k. 468v-470 w związku z wyjaśnieniami informacyjnymi k. 422-425).

Od miesiąca czerwca 2020 roku powód W. O. zaprzestał regularnego regulowania na rzecz pozwanej E. O. miesięcznych rat w kwotach po 10.000 zł wynikających z § 8 lit b aktu notarialnego z dnia 25 listopada 2019 roku Rep. A numer (...) (okoliczność bezsporna). Do płacenia tych rat przystąpił on ponownie od miesiąca listopada 2020 roku (i na przyszłość) regularnie przekazując na rachunek bankowy E. O. numer (...) kwotę 10.000 zł tytułem „zgodnie z aktem notarialnym z dnia 25 listopada 2019” (potwierdzenia przelewów k. 32-40).

W dniu 24 sierpnia 2020 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, Wydział II Cywilny Sekcja Egzekucyjna nadał klauzulę wykonalności aktowi notarialnemu sporządzonemu w dniu 25 listopada 2019 roku, Rep. A numer (...) przed notariuszem A. B. notariuszem w Ł., w zakresie § 8 aktu, co do obowiązku zapłaty na rzecz E. O. kwoty 10.000 zł przeciwko W. O. i zasądził od W. O. na rzecz E. O. kwotę 170 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu (tytuł wykonawczy w aktach Km 128/21 k. 4-9).

W dniu 8 października 2020 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, Wydział II Cywilny Sekcja Egzekucyjna nadał klauzulę wykonalności aktowi notarialnemu sporządzonemu w dniu 25 listopada 2019 roku, Rep. A numer (...) przed notariuszem A. B. notariuszem w Ł., w zakresie § 8 aktu, co do obowiązku zapłaty na rzecz E. O. kwoty 30.000 zł przeciwko W. O. (tytuł wykonawczy w aktach Km 128/21 k. 10-15).

W dniu 26 kwietnia 2021 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, Wydział II Cywilny Sekcja Egzekucyjna nadał klauzulę wykonalności aktowi notarialnemu sporządzonemu w dniu 25 listopada 2019 roku, Rep. A numer (...) przed notariuszem A. B. notariuszem w Ł., w zakresie § 8 aktu, co do obowiązku zapłaty na rzecz E. O. kwoty 10.000 zł przeciwko W. O. (tytuł wykonawczy w aktach Km 128/21 k. 16-21).

Na podstawie powyżej powołanych trzech tytułów wykonawczych oraz wniosku egzekucyjnego z dnia 22 lipca 2021 roku złożonego przez E. O., działającą poprzez pełnomocnika profesjonalnego w osobie adwokata, do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Brzezinach L. Z., wszczęte zostało przeciwko powodowi W. O. postępowanie egzekucyjne dotyczące jego obowiązku zapłaty na rzecz wierzycielki łącznej kwoty 50.000 zł (wraz z odsetkami ustawowymi), kwoty 170 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania o nadanie klauzuli wykonalności oraz kosztów egzekucyjnych wraz z kosztami zastępstwa prawnego w egzekucji. Sprawa egzekucyjna zawisła za sygnaturą akt Km 128/21. Egzekucja skierowana do rachunków bankowych dłużnika W. O. okazała się w pełni skuteczną. W dniach od 31 lipca 2021 roku do 3 sierpnia 2021 roku doszło do wyegzekwowania całej należności na rzecz wierzycielki a objętej spornymi tytułami wykonawczymi wraz z pełną kwotą kosztów egzekucyjnych. Postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2021 roku, wobec ukończenia egzekucji na skutek wyegzekwowania roszczenia wierzycielki w całości, komornik sądowy przyznał wierzycielce koszty zastępstwa prawnego w egzekucji w wysokości 1.350 zł oraz ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji na kwotę 5.064,70 zł, które to koszty zostały w całości wyegzekwowane od dłużnika W. O.. Postanowienie to jest prawomocne od dnia 26 sierpnia 2021 roku (wniosek egzekucyjny k. 1-3, tytuły wykonawcze k. 4-21, pełnomocnictwo k. 22, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 24, karta rozliczeniowa – okładka, postanowienie k. 85).

W dniach 13 i 17 lutego 2020 roku W. O. zwracał się do pozwanej E. O. o opłacenie kolejnych faktur związanych z ich wzajemnymi rozliczeniami w wiadomości e-mail. Jednocześnie w dniu 18 lutego 2020 roku powód W. O. przełał na rachunek bankowy pozwanej E. O. numer (...) kwotę 20.000 zł tytułem „rozliczenie”. Rozliczenia te dotyczyły remontu lokalu przy ulicy (...) (wiadomość e-mail k. 217, k. 220; potwierdzenie przelewu k. 27 i inne w aktach, zeznania pozwanej w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 15 listopada 2022 roku k. 468v-470 w związku z jej wyjaśnieniami informacyjnymi).

Na przełomie stycznia i lutego 2020 roku na nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) rozpoczęto prace budowlane związane z spawaniem antresoli. Prace zostały powierzone firmie PHU (...). Powodowi bardzo zależało na jak najszybszym przystąpieniu do realizacji tych prac i ich szybkim ukończeniu. O pracach tych została zawiadomiona w drodze elektronicznej E. O.. Wykonano wypawanie konstrukcji stalowej w pomieszkaniu numer 2 i numer 4. Faktura numer (...) została wystawiona na firmę (...) w dniu 24 lutego 2020 roku. Faktura opiewała na kwotę 30.996 zł brutto. Firma (...) wystawiła na rzecz Spółki (...) jeszcze jedną fakturę na kwotę 5.569,17 zł dotycząca zakupu stali na potrzeby wykonywanego zlecenia. Wszystkie koszty tych prac miał pokryć powód – w tym po dokonaniu z pozwaną rozliczeń z tytułu innych prowadzonych przez nich działalności gospodarczych - w dniu 12 lutego 2020 roku (faktura numer (...) k. 200, wiadomość e-mail k. 199, k. 202-204, k. 211-212, k. 218, k. 219, wiadomości e-mail k. 346-349, rozliczenie k. 350-352, k. 357 v, wiadomości sms k. 287).

W dniu 26 lutego 2020 roku powód W. O. przełał na rachunek bankowy pozwanej E. O. numer (...) kwotę 30.000 zł tytułem „rozliczenie zgodnie z aktem notarialnym z 25 listopada 2019” (potwierdzenie przelewu k. 28 i inne w aktach, wiadomość e-mail k. 217).

W zakresie lokalu przy ulicy (...) już listopadzie 2019 roku strony umówiły się ustnie, że W. O. przejmie od E. O. ten lokal, lokal miał zostać wyremontowany i sprzedany w celach inwestycyjnych. Lokal został zakupiony w celach inwestycyjnych przez strony postępowania w czasie trwania ich małżeństwa już w 2018 roku, w okresie pozostawania

przez nich w ustroju rozdzielności majątkowej - na firmę (...) należącą do pozwanej ze środków pochodzących z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej przez powoda. W styczniu 2020 roku pojawił się pomysł, aby firma powoda przeniosła swoją siedzibę do w/w lokalu przy ul. (...), gdyż umowa najmu dotychczas zajmowanego przez powoda na potrzeby prowadzonej przez niego działalności gospodarczej została mu wypowiedziana. Dotychczas zajmowany lokal powód miał opuścić do końca marca 2020 roku. W związku z tym powód czynił starania o sprawne prowadzenie remontu lokalu i możliwie szybkie jego zakończenia oraz ustalenie warunków jego przejścia od pozwanej. Czynił na ten lokal i jego remont nakłady z środków własnych cały czas licząc, że lokal zostanie przez niego przejęty, a więc robił ten remont jakby dla siebie. (...) działań remontowych (na potrzeby firmy W. O.) w tym zakresie wyszła od powoda. To powód dokonał zlecenia prac remontowo – budowlanych w lokalu na ul. (...) T. W. (1) jako kierownikowi tych prac, z nim były ustalane wszystkie prace i ich zakres. To z powodem były czynione ustalenia dotyczące remontu lokalu i kosztorysów. Pozwana właściwie nie była na terenie nieruchomości w trakcie jej remontu, nie kontaktowała się z T. W. (1), w tym co do zakresu tego remontu. Ustalenia co do etapów remontu były przesyłane do wiadomości pozwanej w drodze elektronicznej. Część faktur dotyczących remontu lokalu przy ulicy (...) została wystawiona na powoda W. O., jednak zasadnicza ich część była wystawiona na firmę (...). Ostatnie środki na remont lokalu przy ulicy (...) powód przekazał pozwanej w lutym 2020 roku. W późniejszym okresie czasu - od marca 2020 roku - pomiędzy stronami toczyły się rozmowy dotyczące warunków przejścia przez powoda lokalu przy ulicy (...) w Ł., od kwietnia 2020 roku były one prowadzone już właściwie jedynie poprzez profesjonalnych pełnomocników stron. Relacje między stronami stały się bowiem bardzo zaognione w związku z sprawą należności alimentacyjnych powoda względem jego dzieci oraz w związku z terminem zbliżającej się rozprawy rozwodowej stron wyznaczonej na lipiec 2020 roku. Nakłady powoda na remont lokalu przy ulicy (...) miały zostać rozliczone w trakcie przejścia przez niego tego lokalu od pozwanej, wynikało to z ustnej umowy zawartej pomiędzy stronami postępowania. Dopiero gdy się okazało, że do nabycia przez powoda lokalu przy ulicy (...) nie dojdzie – w ocenie powoda jego nakłady na lokal miały zostać rozliczone w inny sposób, choć pomiędzy stronami postępowania nie została ustalona ostateczna wersja tego porozumienia. W sytuacji, w której nie doszło do przejścia przez powoda lokalu przy ulicy (...) i okoliczność ta stała się faktem, powód postanowił (wspólnie ze swoim pełnomocnikiem) rozliczyć kwoty przekazane pozwanej w inny - sposób czego wynikiem było pismo procesowe skierowane do E. O. datowane na dzień 10 czerwca 2020 roku. Decyzja powoda w tym zakresie podjęta wspólnie z pełnomocnikiem była powodowana również tym faktem, że pozwana wystawiła lokal położony w Ł. przy ulicy (...) na sprzedaż. Pozwana nie dostała od powoda żadnej innej propozycji rozliczenia kwoty 50.000 zł (zeznania powoda k. 466v-468 w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 15 listopada 2022 roku w związku z wyjaśnieniami informacyjnymi powoda k. 417-421, zeznania świadka T. W. k. 438-440; zeznania pozwanej w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 15 listopada 2022 roku k. 468v-470 w związku z wyjaśnieniami informacyjnymi).

Wszystkie prace dotyczące lokalu położonego w Ł. przy ul. (...) miał finansować powód (korespondencja e-mail k. 199, k. 201-205, k. 357v).

Do zawarcia pomiędzy E. O. i W. O. umowy nabycia przez powoda lokalu niemieszkalnego położonego w Ł. przy ulicy (...) finalnie do doszło (okoliczność bezsporna). Od marca 2020 roku, kiedy powód przesłać finansować remont lokalu przy ulicy (...) w Ł. nie były na tej nieruchomości wykonywane żadne inne prace remontowo-budowlane na zlecenie pozwanej. Lokal został w takim stanie, w jakim znajdował się w chwili zaprzestania jego remontu przez powoda (zeznania pozwanej w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 15 listopada 2022 roku k. 468v-470 w związku z wyjaśnieniami informacyjnymi).

W dniu 10 czerwca 2020 roku radca prawny M. C., działając w imieniu powoda W. O., zawiadomił pozwaną E. O., że jego mocodawca nie będzie regulował należnych jej rat w kwotach po 10.000 zł miesięcznie w okresie czasu od czerwca do października 2020 roku, gdyż raty te zostały nadpłacone przez niego dwoma płatnościami z dnia 18 lutego 2020 roku na kwotę 20.000 zł oraz z dnia 26 lutego 2020 roku na kwotę 30.000 zł i kwoty te stanowią nadpłatę w stosunku do harmonogramu spłat określonego w akcie notarialnym z dnia 25 listopada 2019 roku (pismo k. 358). Pozwana E. O., działając poprzez pełnomocnika profesjonalnego w osobie adwokata E. M., nie przyjęła tego stanowiska powoda za prawidłowe i w piśmie datowanym na dzień 15 czerwca 2020 roku wezwała go do uregulowania zaległej raty w kwocie

10.000 zł za miesiąc czerwiec 2020 roku (pismo k. 360). W kolejnym piśmie z dnia 17 czerwca 2020 roku pełnomocnik powoda ponownie wskazał, że w ocenie jego mocodawcy wpłaty z dnia 18 i 26 lutego były realizacją zobowiązania przyjętego na niego w treści § 8 lit. b aktu notarialnego z dnia 25 listopada 2019 roku (pismo k. 361).

W dniu 28 września 2020 roku powód W. O. wniósł przeciwko E. O. do Sądu Okręgowego w Łodzi pozew o zapłatę kwoty 98.331,19 zł z tytułu poniesionych przez niego wydatków w związku z generalnym remontem lokalu położonego przy ulicy (...) w Ł.. Jak wynikało z uzasadnienia pozwu złożonego w sprawie przez powoda, już w listopadzie 2019 roku strony postępowania uzgodniły pomiędzy sobą w drodze ustnej umowy, że pozwana przeniesie na powoda własność w/w lokalu, zaś powód ufając tym uzgodnieniom i działając w dobrej wierze w związku z remontem lokalu poniósł wydatki w znacznej kwocie. W związku jednak z faktem, że ustne porozumienie pomiędzy stronami nie zostało wykonane, a pozwana nie przeniosła na powoda własności w/w lokalu i odmówiła zwrotu poniesionych przez niego w związku z remontem lokalu wydatków świadczenie powoda miało charakter nienależny (kopia pozwu z dnia 28 września 2020 roku k. 221-227). Sprawa ta trwa do dziś (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów znajdujących się w sprawie oraz załączonych akt postępowania egzekucyjnego. Dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie istotnymi dowodami były wiadomości e-mail wymieniane pomiędzy stronami postępowania w newralgicznym dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy okresie ostatnich miesięcy 2019 roku i pierwszych miesięcy 2020 roku, jako pochodzące z okresu spornego i wtedy powstałe. Obecnie zaś składane zeznania stron, o ile były z nim sprzeczne, nie mogły stanowić podstawy do czynienia na ich podstawie wiążących dla Sądu ustaleń, jako pochodzące z okresu znacznie późniejszego. Co więcej, jak wynika z ustaleń Sądu pomiędzy stronami postępowania toczyło się i obecnie dalej toczy się szereg postępowań sądowych, więc składane przez nich zeznania – w tym w charakterze stron – mogą być wynikiem przyjęcia określonej taktyki procesowej. Tym samym Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego wskazującym na fakt, że remont lokalu na ulicy (...) był prowadzony i zlecany przez pozwaną i przez nią finansowany, zaś – na jej prośbę – w związku z brakiem po jej stronie ciągłości finansowej przekazywał jej dodatkowe, brakujące na ukończenie określonych prac remontowo – budowlanych środki finansowe. Stoi to w sprzeczności z treścią wiadomości e-mail powołanych przez Sąd oraz nie zostało potwierdzone żadnymi innymi dowodami. Sąd nie dał również wiary tej części zeznań powoda, w których twierdził on (wyjaśnienia informacyjne), że wraz z E. O. umówili się, że wpłacone na jej rzecz w lutym 2020 roku kwoty 20.000 zł i 30.000 zł będą stanowiły nadpłatę rat wynikających z treści § 8 lit b aktu notarialnego z dnia 25 listopada 2019 roku. W toku przedmiotowego postępowania takie twierdzenia zostały złożone jedynie przez powoda i w żaden sposób nie zostały potwierdzone. Co więcej, wyjaśnieniom informacyjnym w tym zakresie zaprzeczyły w znacznej części zeznana powoda złożone w dniu 15 listopada 2022 roku. Powód wskazał bowiem finalnie, że od marca 2020 roku pomiędzy nim i E. O. (w późniejszym okresie czasu głównie za pośrednictwem pełnomocników profesjonalnych) toczyły się rozmowy dotyczące warunków przejęcia przez powoda lokalu przy ulicy (...) w Ł., zaś fakt przejęcia przez niego lokalu nie był wcześniej kwestionowany przez pozwaną. Relacje między od miesiąca marca – kwietnia 2020 roku stały się jednak trudne, przestali ze sobą praktycznie rozmawiać, w tym w związku z sprawą należności alimentacyjnych powoda względem jego dzieci oraz w związku z terminem zbliżającej się rozprawy rozwodowej. Nakłady powoda na remont lokalu przy ulicy (...), który miał zostać przejęty przez niego na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej, miał on rozliczyć z pozwaną w trakcie przejęcia przez niego tego lokalu. Taki był jego zamiar. Dopiero gdy się okazało, że do nabycia przez powoda lokalu przy ulicy (...) nie dojdzie doszło do podjęcia decyzji i innym sposobie rozliczenia tych kwot. W ocenie Sądu okoliczność ta nie była jednak przedmiotem ustaleń z pozwaną, a przynajmniej faktu takiego powodowi nie udało się wykazać w toku przedmiotowego postępowania przed Sądem, gdyż jak wynika dalej z twierdzeń powoda postanowił rozliczyć kwoty przekazane pozwanej na potrzeby remontu lokalu przy ulicy (...) w inny sposób, czego wynikiem było pismo procesowe skierowane do E. O. datowane na dzień 10 czerwca 2020 roku. Jak wskazał powód, ostateczna decyzja w tym zakresie została podjęta w chwili podjęcia przez niego wiadomości o tym, że pozwana wystawiła lokal położony w Ł. przy ulicy (...) na sprzedaż.

W tym miejscu należy również wskazać i wyraźnie podkreślić, że - ostatecznie - powody w związku z którymi nie doszło do nabycia przez powoda lokalu położonego w Ł. przy ulicy (...), zapewne leżące również po stronie E. O., okazały się

nieistotnymi dla merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie, zaś brak przejęcia przez powoda od pozwanej tego lokalu został przyjęty przez Sąd jako fakt. Powody te nie mogły stanowić okoliczności istotnej w przedmiotowej sprawie, gdyż nie remont lokalu przy ulicy (...), jego zakres czy też sposób jego finansowania, były zasadniczym przedmiotem zainteresowania Sądu w sprawie.

Ustalenia stanu faktycznego w sprawie Sąd oparł również częściowo na zeznaniach świadka T. W. (1), jednak jedynie w takim zakresie w jakim pozostawały one w zgodzie z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym w sprawie, gdyż jak wynika z twierdzeń samego świadka, wszelkie wiadomości w sprawie czerpał on jedynie od powoda, zaś z pozwaną nie kontaktował się praktycznie wcale. Świadek wskazał również, że jego przypuszczenia, że pozwana w remoncie lokalu przy (...) 270 czynnie uczestniczyła, finansowała go i podejmowała związane z tym decyzje czerpie z samego faktu, że była ona żoną powoda i to ona była właścicielką lokalu. Sąd w tym zakresie dokonał jednak innych ustaleń.

Zeznania świadka T. G. i świadka I. Z. (1) okazały się zupełnie nieprzydatnymi do ustaleń stanu faktycznego w sprawie. Świadek T. G. nie posiadał żadnej wiedzy co do okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia w sprawie wyłączając się z procesu inwestycyjnego w zakresie lokalu przy ulicy (...) już w 2019 roku. Świadek zaś I. Z. (2) zajmowała się obsługą księgową i podatkową działalności prowadzonych przez strony postępowania, nie posiadając żadnej wiedzy w zakresie czynionych przez nie ustaleń, w tym co do lokalu przy ulicy (...), zlecenia jego remontu, jego prowadzenia i finansowania. Nie posiadała ona również żadnej wiedzy dotyczącej wzajemnych rozliczeń stron dotyczących podziału ich majątku wspólnego.

Na mocy postanowienia Sądu z dnia 30 sierpnia 2022 roku pominięty został wniosek dowodowy o załączenie do akt sprawy akt postępowania w sprawie XIII GC 2395/20 prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi - jako dotyczący okoliczności nieistotnych dla rozstrzygnięcia w sprawie, w tym z uwagi na sposób sformułowania tezy dowodowej dla jego przeprowadzenia. Fakt bowiem braku realizacji przez pozwaną zapłaty za faktury wystawione przez wykonawców remontu lokalu przy ulicy (...) w Ł. pozostawał bowiem bez jakiegokolwiek znaczenia dla oceny zasadności powództwa wywiedzionego w przedmiotowej sprawie, która dotyczy rozliczeń pomiędzy powodem a pozwaną, a nie podmiotami trzecimi. Fakt zlecenia przez pozwaną remontu przy ulicy (...) Sąd zaś w przedmiotowej sprawie ustalił na podstawie innych zgłoszonych wniosków dowodowych, w tym na podstawie dowodów z przesłuchania stron, zeznań świadków oraz dowodów w postaci dokumentów. Te same przyczyny legły u podstaw pominięcia w dniu 16 maja 2023 roku dowodu w postaci odpisu wyroku wydanego w sprawie XII GA 1876/21 (uprzednio XIII GC 2395/20).

Również na mocy postanowienia Sądu z dnia 30 sierpnia 2022 roku Sąd pominął wniosek o przeprowadzenie dowodu z protokołów rozprawy z dnia 25 maja 2021 roku i z dnia 22 czerwca 2021 roku w sprawie XII GC 265/21 Sądu Okręgowego w Łodzi jako nieistotnego i nieprzydatnego dla ustalenia danego faktu w sprawie. Wskazać bowiem należy, że strona pozwana za pomocą tego wniosku dowodowego chciała wykazać brak konsekwencji stanowiska powoda w różnych sprawach toczących się pomiędzy stronami i wskazać na fakt, że powód w innych postępowaniach składa zeznania innej treści niż w toku postępowania w przedmiotowej sprawie. W toku postępowania Sądowego obowiązuje jednak zasada bezpośredniości przeprowadzania dowodów i Sąd okoliczności zasadności powództwa wytoczonego w przedmiotowej sprawie miał możliwość ustalić na podstawie dowodów przeprowadzonych w jej toku, w tym na podstawie oceniając dowód z przesłuchania powoda w charakterze strony. Sąd bowiem samodzielnie może dokonać oceny prawdziwości twierdzeń powoda podniesionych w sprawie. Na marginesie jednak zaznaczenia wymaga, że Sąd ostatecznie przeprowadził dowód z dokumentu w postaci odpisu pozwu złożonego w sprawie X GC 312/21 złożonego do Sądu Okręgowego w Łodzi celem zweryfikowania właśnie tych okoliczności. Takie same powody legły u podstaw do pominięcia dowodu z protokołu rozprawy, na której - w toku tej samej sprawy - był przesłuchany świadek T. W. (1), gdyż świadek został również przesłuchany bezpośrednio przez Sąd w toku przedmiotowego postępowania i zeznania jego podlegały ocenie Sądu na ogólnych zasadach.

Sąd meriti wskazuje również i podkreśla wyraźnie stronom przedmiotowego postępowania, że zwrot pism procesowych pełnomocników stron (jak w treści postanowienia z dnia 15 marca 2023 roku) powoduje brak konieczności pomijania zawartych w tych pismach wniosków dowodowych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwa nie zasługiwały na uwzględnienie.

Pierwotnie powód wystąpił w przedmiotowej sprawie z trzema tożsamymi co do podstawy prawnej i faktycznej powództwami o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Jako ich podstawę prawną powołał się na treść art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Jak wynika z treści art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli (...): po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane.

Zdarzeniem faktycznym, na które powołał się powód uzasadniając żądania pozwów była fakt nadpłacenia przez niego na rzecz pozwanej łącznej kwoty 50.000 zł (20.000 zł i 30.000 zł) w lutym 2020 roku, co skutkowało odstąpieniem przez niego od regulowania na rzecz E. O. rat miesięcznych wynikających z treści § 8 lit b aktu notarialnego z dnia 25 listopada 2019 roku w zakresie podziału majątku wspólnego stron – za miesiące od czerwca do października 2020 roku. W jego ocenie świadczenie za ten okres zostało przez niego spełnione.

Mając jednak na uwadze fakt, że na mocy postanowienia Komornika Sądowego L. Z. z dnia 9 sierpnia 2021 roku postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 128/21 zostało zakończone wskutek wyegzekwowania od powoda na rzecz pozwanej całości kwot objętych wszystkimi trzema tytułami wykonawczymi, w piśmie procesowym z dnia 18 sierpnia 2021 roku powód dokonał zmiany przedmiotowej powództw wytoczonych w sprawie – na powództwa o zapłatę. Prawna możliwość takiej zmiany powództwa nie była sporna pomiędzy stronami tego postępowania oraz nie budzi jakichkolwiek wątpliwości Sądu, co do jej prawnej dopuszczalności i skuteczności. Dlatego Sąd nie będzie poświęcał tej kwestii bardziej szczegółowych uwag natury ogólnej.

Powództwa podlegały jednak oddaleniu z uwagi na fakt, że powód nie sprostął ciężącemu na nim ciężarowi dowodzenia faktów, z których wywodzi on określone skutki prawne. Nie wykazał bowiem, że dokonane przez niego na rzecz E. O. wpłaty w kwotach 20.000 zł i 30.000 zł w lutym 2020 roku stanowiły uregulowanie rat wynikających z rozliczenia podziału majątku wspólnego stron na podstawie § 8 lit b aktu notarialnego z dnia 25 listopada 2019 roku. Przemawia za tym kilka niezależnych od siebie okoliczności.

Po pierwsze, powód nie wykazał, aby zawarł z pozwaną jakąkolwiek, choćby ustną umowę dotyczącą takiego sposobu rozliczenia kwoty 50.000 zł wpłaconej przez niego na rzecz E. O. w lutym 2020 roku. W toku przedmiotowego postępowania takie twierdzenia pochodziły jedynie od powoda i nie zostały potwierdzone żadnymi innymi dowodami. Sąd zaś ustalił jednoznacznie, że płatności te dotyczyły finansowania przez powoda remontu lokalu przy ulicy (...). Twierdzenia powoda o innym przeznaczeniu tych środków były wręcz przeciwnie sprzeczne z treścią wiadomości elektronicznych przesłanych przez samego powoda do pozwanej w zakresie bieżącego regulowania przez niego płatności za remont lokalu przy ulicy (...), gdyż (...) miało nie być obciążone żadnymi kosztami tego remontu. Daty tych wiadomości pokrywały się z terminami przekazywania przez powoda na rzecz pozwanej spornych przelewów z miesiąca lutego 2020 roku. Powód zaś nie przedstawił również Sądowi załączników do tych wiadomości na potrzeby zweryfikowania jakie faktury miały być opłacone poszczególnymi wpłatami, dlatego ustalenia Sądu w tym zakresie mają charakter ogólny. Fakt ten musi być okolicznością obciążającą powoda jako stronę, która winna była wykazać zasadność swoich twierdzeń zawartych w pozwie. Okoliczności te Sąd ustalił również na podstawie odpisu pozwu złożonego przez powoda w dniu 28 września 2020 roku do Sądu Okręgowego w Łodzi o zapłatę skierowane przeciwko pozwanej E. O., gdzie wskazywał wyraźnie, że remontu tego dokonywał w dobrej wierze i za niego płacił, licząc na przejęcie lokalu od pozwanej. Co więcej, twierdzeniom w tym zakresie właściwie sam powód zaprzeczył w trakcie przesłuchania w dniu 15 listopada 2022 roku. Szczegółowe uwagi w tym zakresie zawarte zostały we wcześniejszej części uzasadnienia sporządzonego przez Sąd. Wskazać jeszcze należy, że gdyby powód zawarł z poważną umowę, w ramach której kwoty nadpłacone przez niego pozwanej w lutym 2020 roku w kwocie 50.000 zł miały być zaliczone na wzajemne rozliczenia stron związane z podziałem majątku wspólnego, to zastanawiającym jest dlaczego regularne wpłaty powoda na rzecz pozwanej nie ustały od miesiąca marca 2020 rok, a trwały jeszcze przez kilka miesięcy - do momentu, w którym ostatecznie okazało się, że nie dojdzie do przejęcia przez powoda nieruchomości położonej w

Ł. przy ulicy (...). Faktowi zawarcia takiej umowy przeczy również treść pisma procesowego pełnomocnika pozwanej wystosowanego już w dniu 15 czerwca 2020 roku do pełnomocnika powoda, która już w tej dacie zakwestionowała możliwość zaprzestania przez powoda płacenia na rzecz pozwanej rat wynikających z rozliczenia majątku wspólnego stron i wezwała do zapłaty raty za miesiąc czerwiec 2020 roku w wysokości 10.000 zł. Twierdzenia powoda, że dalej regulował miesięczne płatności rat na rzecz pozwanej w kwotach po 10.000 zł, bo miał ustawione zlecenie stałe w żadnej mierze nie znajdują potwierdzenia w stanie faktycznym sprawy ani dokumentach znajdujących się w aktach postępowania. Nie zostały one uznane za wiarygodne. Wskazać bowiem należy, że wpłaty te były dokonywane w różnych datach dziennych (zlecenie stałe musi mieć ustalony dzień jego realizacji), a - co więcej - od miesiąca marca 2020 roku na inny rachunek bankowy pozwanej. Jak wskazała sama pozwana, nie prosiła ona powoda o zmianę numeru rachunku do wpłat związanych z rozliczeniem podziału majątku wspólnego stron i inicjatywa w tym zakresie wyszła w pełni od powoda.

Po drugie, wpłaty dokonane przez powoda na rzecz E. O. w dniach 18 i 26 lutego 2020 roku zostały przekazane przez niego na rachunek bankowy pozwanej o numerze (...), a więc rachunek związany z prowadzoną przez pozwaną działalnością gospodarczą o nazwie (...). Również na ten rachunek została przekazana przez niego w dniu 28 stycznia 2020 roku kwota 100.000 zł wynikająca z innych niż § 8 lit b aktu notarialnego z dnia 25 listopada 2019 roku rozliczeń stron. Żadne inne kwoty niż kwota 100.000 zł w dniu 28 stycznia 2020 roku, kwota 20.000 zł w dniu 18 lutego 2020 roku i kwota 30.000 zł w dniu 26 lutego 2020 roku nie zostały przekazane na rzecz pozwanej – w tym tytułem rozliczeń opisanych w treści § 8 lit b aktu notarialnego z dnia 25 listopada 2019 roku. Wskazać bowiem należy, że lokal przy ulicy (...) został zakupiony w ramach działalności gospodarczej prowadzonej przez pozwaną o nazwie (...), na tę firmę były wystawiane faktury dotyczące jego remontu i zapewne z rachunku tej firmy winny być one regulowane.

Finalnie należy również podkreślić, że Sąd w żadnym zakresie nie kwestionuje faktu przekazania przez powoda na rzecz pozwanej kwoty łącznej 50.000 zł jako kwoty która miała pokryć koszty bieżącego remontu lokalu przy ulicy (...) w Ł. i faktu, że kwota ta nie została rozliczona pomiędzy stronami postępowania w chwili przejęcia lokalu przez powoda. W ocenie Sądu do zawarcia tej umowy nie doszło z uwagi na okoliczności leżące po obu stronach postępowania (nie to jednak jest przedmiotem orzekania Sądu w przedmiotowej sprawie). Jest to jednak faktem. O ile jednak po stronie powoda istniały jakieś wymagalne wierzytelności w stosunku do pozwanej oczywiście miał on możliwość rozważenia złożenia stronie pozwanej oświadczenia o potrąceniu. Potrącenie jest jednym ze sposobów dokonywania rozliczeń, które polega na wzajemnym umorzeniu dwóch wierzytelności. Mając na uwadze fakt, że pomiędzy stronami postępowania toczyło i toczy się dalej szereg różnych postępowań w tym o zapłatę, dokonywane było pomiędzy nimi szereg wzajemnych rozliczeń - do rozważenia w ich stosunkach pozostawało skorzystanie z prawnej możliwości w tym zakresie. W myśl art. 498 k.p.c. potrącenie możliwe jest wówczas, gdy dwie osoby są jednocześnie wobec siebie dłużnikami i wierzycielami, przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone co do gatunku, a wierzytelności te są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem. Powód jednak nie skorzystał z przysługującej mu w tym zakresie możliwości i nie złożył pozwanej oświadczenia o potrąceniu. Mając na uwadze fakt, że treść pisma procesowego z dnia 10 czerwca 2020 roku wystosowanego do pozwanej przez pełnomocnika powoda sporządzona została przez profesjonalistę, przyjąć należy, że jej treść nie pozwalała na takie zakwalifikowanie charakteru prawnego tego pisma. Nawet gdyby jednak założyć, że pismo z dnia 10 czerwca 2020 roku stanowiło oświadczenie strony powodowej o potrąceniu wzajemnych roszczeń pomiędzy stronami postępowania, to powód nie wykazał Sądowi, aby jego pełnomocnik był umocowany do dokonywania w jego imieniu czynności o charakterze materialno – prawnym, w tym do złożenia w jego imieniu oświadczenia o potrąceniu.

Powództwa podlegały więc oddaleniu jako niezasadne i nieudowodnione.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu – na podstawie art. 98 § 1-2 kodeksu postępowania cywilnego. Wobec faktu, że w przedmiotowa sprawa została zainicjowana trzema odrębnymi pozwami złożonymi przez powoda, zaś sprawy te zostały przez Sąd połączone jedynie do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia, pozwanej – jako stronie wygrywającej spór w całości – należy się od pozwanego zwrot poniesionych przez nią kosztów postępowania w postaci kosztów zastępstwa prawnego w każdej z połączonych spraw. Wysokość kosztów zastępstwa prawnego po stronie pozwanej została ustalona przez Sąd na podstawie przepisów

Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokacie - § 1 i § 2 pkt 4 i pkt 5 – w oparciu o wartość przedmiotu sporu określoną przez stronę powodową w poszczególnych sprawach (odpowiednio 10.000 zł, 10.000 zł i 30.000 zł). O odsetkach w zakresie zasądzonego zwrotu kosztów postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c.

Z/ wyrok wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda – PI, bez pouczenia.